

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Εἰς συνεδρίασιν τῆς Μικροσκοπικῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐγένετο ἐσχάτως περιέργως ἀνακρίνωσις περὶ ζωικῆς τινος συμπήξεως, ἧς δεῖγμα παρουσιάσθη εἰς τὴν ἑταιρείαν ταύτην. Εἶχε τοῦτο ἀφαιρεθῆ ἐκ τῶν νεφρῶν ἀγέλαδος, τὸ μέγεθός του ἦτο ὅσον μεγάλον κάρυον καὶ ἡ ἐπιφάνειά του ἰδιόζουσα, τοὔτεστι στιλπνὴ καὶ χρυσίζουσα, ὀφειλομένη, ὡς ἡ τῆς μαργαριτοφόρου κογχύλης, εἰς λεπιδωτὴν κατασκευὴν. Παρὰ τῷ λαῷ ὁμῶς διεδόθη ἡ φήμη ὅτι τὸ ξένον τοῦτο σῶμα συνίστατο κατὰ μέγα μέρος ἐκ χρυσῆς κόψεως, ἣν τὸ ζῶον κατέπινε μετὰ τῆς τροφῆς του. Ἡ προσοχὴ λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων συνεκεντρώθη ἀμέσως εἰς λόφον τινά, ὅπου τὸ ζῶον ἔβασκε, καὶ περὶ οὗ ἐπὶ τέλους ἐπιστεύθη ὅτι ἔβριθε χρυσοῦ· τὸσον ὥστε ἐν στρέμμα αὐτοῦ ἐπωλήθη εἰς τιμὴν πενταπλασίαν τῆς ἀρχικῆς. Ἐν τούτοις παρόμοιοι λίθοι οὐχὶ σπανίως εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ ἥπατος καὶ ἄλλων ὀργάνων τῶν ζῶων, εἰς ἀρχαιοτέρας δὲ ἐποχὰς ἐξετιμῶντο πολὺ ὡς φάρμακον, ὅπερ ἐδίδοτο εἰς κόνιν μεμιγμένην μετ' οἴνου, ἐπιστεύετο δὲ ὅτι ἡδύνατο νὰ προλάβῃ ἀσφαλῶς τὴν λιθίασιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

—❖❖❖—

Ἐν Ῥωσσίᾳ τὸ Ἡλιοτρόπιον ἔχει μείζονα ἢ ἀπλῶς καλαισθητικὴν ἀξίαν, καθ' ὅσον ἡ παραγωγὴ του ἀντιπροσωπεύει σπουδαῖον κλάδον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Κατὰ τινὰ ἔκθεσιν τοῦ γενικοῦ προξένου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ καλλιέργειά του ἤρξατο ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1842, σκοπὸς δὲ αὐτῆς ἦτο ἡ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν σπόρων του. Ὑπάρχουσι δύο εἶδη τοῦ καλλιεργουμένου ἡλιοτροπίου, ἐν ἔχον μικροὺς σπόρους, χρησιμεύοντας εἰς παραγωγὴν ἐλαίου, καὶ ἄλλο ἔχον μεγαλητέρους, οἵτινες καταναλίσκονται παρὰ τῷ λαῷ εἰς μεγάλην ποσότητα ὡς λίχνευμα. Μετὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ἐλαίου, ἡ υποστάθμη, ἣτις μεταβάλλεται εἰς πλακοῦντας, ἐξοδεύεται μεγάλως ὡς τροφή διὰ τὰ κτήνη, ἰδίως ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Τὰ ἀπομένοντα περιττὰ καὶ εὐχρηστά μέρη τοῦ ἀνθους, ὡς ἐπ' ἴσης καὶ ἡ κάλυξ, χρησιμεύουσιν ὡς καύσιμος ὕλη, τὰ δὲ κελύφη τὰ περιβάλλοντα τοὺς σπόρους δίδονται ὡς τροφή εἰς τὰ πρόβατα. Πρὸς κατασκευὴν ἐλαίου οἱ σπόροι, ἀφ' οὗ καθαρισθῶσι καλῶς, εἰσάγονται εἰς μύλους, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν κελυφῶν. Κατόπιν υποβάλλονται εἰς πίεσιν, καὶ ἡ προκύπτουσα ἐκ ταύτης συμπαγὴς ὕλη τίθεται ἐντὸς δοχείων θερμαινόμενων δι' ἄτμου. Τὸ οὕτω κατασκευασθὲν φύραμα ἐγκλείεται εἰς σάκκους ἐκ τριγῶν καμῆλου καὶ πιέζεται ἐκ νέου ὅπως ἐκθλιβῇ τὸ ἐν αὐτῷ ἔλαιον, ὅπερ ἐκρέει ἐντὸς δεξαμενῶν. Τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἂν κατασκευασθῇ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας, λέγεται ὅτι ὑπερτερεῖ τὸ ἐξ ἐλαίων κατὰ τὸ χρῶμα, τὸ ἄρωμα καὶ τὴν γεύσιν.

—❖❖❖—

Ὁ Ἀγγλος περιηγητὴς Βάτσελερ μελετήσας ἀγρίους τινάς, Αἰνῶν καλουμένους, κατοικοῦντας νήσον τῆς βόρειου Ἰαπωνίας, περιέγραψεν ἐν βιβλίῳ ἐσχάτως ἐκδοθέντι τὰς περὶ αὐτῶν ἐντυ-

πώσεις του. Ἐκ τούτου παραλαβάνομεν τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα.

Τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν διατελοῦσιν ἄγνωστα εἰς τοὺς Αἰνῶν. Γενικῶς οἱ ἄνδρες εἶνε ἄνηροὶ καὶ μόλις κινεῦνται ἐνίοτε, ὅπως μεταβῶσιν εἰς θήραν ἢ ἀλίσιν. Πάντα τὰ ἐπιπόνα ἔργα καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἵτινες δὲν θεωροῦνται ἀνώτεραι φορηγῶν ζῶων. Καὶ ὅτε ἀκόμη γεννᾶται τὸ τέκνον, ὁ πατήρ μόνος γίνεται ἀντικείμενον συμπαθείας. Παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ ἐκράτει ποτὲ περιέργον ἔθος. Ἄμα ὡς τέκνον τι ἐγεννᾶτο, ὁ πατήρ ἔπρεπε νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ὡς σοβαρῶς ἀσθενούντα, καὶ ἦτο διὰ τοῦτο ὑποχρεωμένος νὰ εἰκυρῇ προσφυλαττόμενος καὶ καθήμενος πλησίον τῆς ἐστίας. Ἡ δὲ σύζυγός του, τὸ πτωχὸν πλᾶσμα, ὥφειλε νὰ ἀπασχολῇται ὅσον ἡδύνατο περισσώτερον καὶ δραστηριώτερον. Ἡ ιδέα τῶν ἀγρίων ἐκείνων εἶνε, ὡς φαίνεται, ὅτι ἡ ζωὴ μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ πατρὸς κατ' εὐθείαν εἰς τὸ τέκνον.

Λ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Αἶ, καὶ πῶς τὰ περνᾶτε στὸ καινούργιον σπίτι;
— Νὰ σας πῶ. Ἄν γλυτώσουμε τὸ χειμῶνα, θὰ περάσουμε ἓνα λαμπρὸ καλοκαίρι.

Δύο φίλοι ὁδοποροῦσι, καθήμενοι ὄχι πολὺ ἀνέτως ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμιόνου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου στρέφεται ὁ εἷς, ὁ ὁποῖος εἶχε φήμην πολὺ λεπτοῦ ἀνθρώπου, καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄλλον:
— Μοῦ ἤλθε μιὰ ιδέα, Κωστάκη. Ἄν κατέβαιναν ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μας. . . , ἐγὼ θὰ καθόμουν καλλίτερα!

Συλλογισμοὶ ἀθέου συζητητοῦ.

— Εἰπῆτέ μου, σὰς παρακαλῶ, εἰμυροεῖ ἄρα γε ὁ Θεός σας ν' αὐτοκτονήσῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἓνα ἄλλον Θεὸν τελειότερον του; Πῶς; διατί σιωπᾶτε; Τὸ ἡξεύρω. Ἄν ἤμυροεσῃ, —λέτε μὲ τὸ νοῦ σας, — τότε δὲν θὰ εἶνε ἀθάνατος καὶ ἀπειροτέλειος· ἂν δὲν ἤμυροεσῃ, τότε πάλιν δὲν θὰ εἶνε παντοδύναμος. . . Αἶ, αὐτὸ λέγω κ' ἐγώ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἰς τὸν κόσμον θεωρεῖται ὀλιγώτερον σκληρὸν τὸ νὰ κτυπήσῃ τις μὲ τὸ χειρῶμακτρον καὶ νὰ φήσῃ εἰς τὸν τόπον δέκα μίνας, παρὰ νὰ κοπῇ τὰ πτερύγια μιᾶς καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ περιπατῇ.

*

Πολλάκις ἐκινήθην ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ, λέγει ὁ Ἰούλιος Σίμων, νὰ γράψω τὸ ἐξῆς παρόδοξον: «Αἱ ἱστορίαι, τὰς ὁποίας γνωρίζει κανεὶς ὀλιγώτερον, εἶνε ἐκεῖναι τὰς ὁποίας εἶδεν.»

*

Ἡ ἐξομολόγησις εἶνε διὰ τὸ πνεῦμα ὅτι ἡ ἐγγείρησις διὰ τὸ σῶμα· ἀνακουφίζει βραδύτερον, ἀλλὰ καὶ ὁ κλονισμός, τὸν ὁποῖον προξενεῖ, εἶνε μέγας.